

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף ע"א ע"א

פירוש מן הקבוע, האם אמרינן ביה כל דפריש מרובא פריש - ומותר, או שיש לגזור שמא יקח מן הקביעות? [תד"ה אפילו].

באופן שניכר בקבוע האיסור	באופן שלא ניכר האיסור בקבוע	
לא גזרינן	לא גזרינן ³⁰	לרבינו תם
לא גזרינן	גזרינן ³¹	לתוס'

זבחים דף ע"א ע"ב

קדשים שנתערבו בוולד טריפה, האם אחרי שירעו ויסתאבו יוכל לפדותן? [תד"ה ובטריפה].

למ"ד פודים קדשים להאכילן לכלבים	למ"ד אין פודין וכו'	
יכול לפדותן	אין יכול לפדותן	לתי' הראשון בתוס' ³²
יכול לפדותן	יכול לפדותן	לתי' השני בתוס' ³³

זבחים דלהלן שתערבו זה בזה, מה יעשה?

כשנתערבו באותו מין	כשנתערבו במין אחר	
יקרבו לשם מי שהוא	ירעו עד שישתאבו ויביא בדמי היפה שבהן וכו' ³⁵	כשנתערבו בזבחים שיש להם פדיון ³⁴
יקרבו לשם מי שהוא	ירעו עד שישתאבו ויאכלו בככור וכמעשר ³⁷	כשנתערבו בזבחים שאין להם פדיון ³⁶

³⁰ ולכן פסק ר"ת גבי עדר שיש בו שה אחד ספק דרוסה - דשרי, מטעמא דכל דפריש וכו'.

³¹ תוס' כתבו לחלוק על ר"ת, וס"ל דיש לגזור שמא יקח מן הקבוע אפי' היכא דפריש מאליו, ורק אם הקבוע ניכר שלא נאסר קודם בתערובת כגון בט' חנויות מוכרות שחוטה וא' טריפה שידוע מי האיסור, אז מותר בפריש או בנמצא ביד גוי.

³² הנה הוקשה לרבינו אפרים בתוס', דמה מועיל רעייה עד שישתאב וימכר וכו', הא כיון שמעורב כאן ולד טריפה אינו ראוי לאדם, ואין פודין קדשים לאכילן לכלבים. ותי' תוס' בתי' הראשון דאיה"נ, וכאן סבר כמ"ד פודין וכו'.

³³ בתי' השני ייסדו תוס' דכל מה שאמרנו שאין פודין וכו' הוא דוקא באופן שאין ראויים עתה אלא לכלבים מצד דין הקדשים שבהם, אולם אם מצד דין הקדשים שבהם היו מותרים ורק מצד ספר עירוב טריפות חולין שנתערב בהן נאסרו, בזה לא אמרינן אין פודין וכו', דהרי מצד הקדשים שבו פדיתי אותו למאכל אדם, ורק מצד ספק טריפות חולין שהוא איסור צדדי הוא אינו ראוי.

³⁴ פ"י כגון כל הקדשים שיש להם פדיון במומן.

³⁵ פ"י כיון שיש להם פדיון ויוצאים לחולין לכך יוכל לחללן על בהמות אחרות ולהוציאן לחולין, אלא שצריך להביא לכל הקרבנות כאותו היפה שבכולם מחמת הספק, וישלים ההפרש מביתו.

³⁶ כגון בכור ומעשר שאין להם פדיון במומן, וגם אם מכרם צריכים להאכל בקדושת בכור ומעשר - והיינו שאינם נשחטים ונמכרים באיטליז ואינם נשקלים בליטרא ועוד.

³⁷ אמנם כיון שיש בתערובת זו קדשים, לכך צריך קודם לחלל על מעות (כדמי היפה שבהן) ויאמר כל מקום שיש כאן זבח התופס את דמיו (כעולה ושלמים יהיה מחולל על מעות הללו, ואז יצא הזבח שבתערובת לחולין, ויש כאן חולין ומעשר מעורבים ויאכל הכל בקדושת בכור ומעשר.